

Izbranim besedam g. bana je sledil pretresljiv govor predsednika invalidske organizacije g. Štefeta, ki je ganil zbrano množico.

Glavni govornik tabora je bil radovljiski župan g. Resman.

Po izvrstno podani deklamaciji je nastopil kot zadnji govornik zdravnik dr. J.

Pihlar iz Maribora, ki je slavil zasluge bojevnikov za naše osvobojenje.

Zatem je predsednik Zveze Ratej zaključil ob eni uri popoldne krasno zborovanje. Pevski zbor bojevnikov je zapel ob spremljevanju godbe »Bože pravde« in tabor se je začel razhajati na razne strani.

Na prosvetni tabor v Hoče

gremo v nedeljo, dne 5. septembra vsi! Vabimo vse! Naše očete in matere, da vidijo, za kaj se njihovi sinovi vnamajo, vabimo naše fante, ki še niso organizirani, da se tudi ti priključijo naši armadi. Vabimo tudi naša dekleta, da nas tudi one podprejo pri našem delu. Klic mladine iz dekanij Maribor desni in levi breg, Jarenina, Dravsko polje in Slovenska Bistrica je: V nedeljo gremo vsi brez izjeme v Hoče! Naš tabor je samo v Hočah! Ob 9. uri bo sprejem došlih gostov na postaji. Ob pol 10. sprevid v cerkev k sv. maši. Po maši tabor pred cerkvijo, kjer govori dr. Josip Jeraj in dipl. jurist Franc Zebot ml. Po večernicah pa bo telovadni nastop fantov Slomškovega fantovskega okrožja. Tabor se vrši ob vsakem vremenu.

*

Prosvetni tabor v Št. Rju, ki je bil določen za praznik 8. septembra, je preložen na nedeljo 12. septembra. Spored tabora: ob 8.30 sprevid, ob 9 sv. maša s pridigo na prostem, nato velik tabor, na katerem govori minister dr. Miha Krek, profesor dr. Franjo Sušnik in mariborski podžupan Fr. Zebot. Ob 14 slovesne večernice, ob 15 telovadni nastop članov fantovskih odsekov z nagovorom M. Geratiča.

Jarenina. Prvi Slovenjgoriški tabor kmečkega delovnega ljudstva se vrši v Jarenini dne 5. septembra. Vse one, katerim smo poslali okrožnico, prosimo, da skrbijo, da bo iz njihove župnije prišlo na ta tabor vsaj 150 do 200 ljudi. Vse zaupnike, kateri so prejeli plakate in letake, prosimo, da plakate takoj nabijejo na vidnih mestih, lepake pa razdelijo predvsem

med tiste, kateri se že iz navade udeležijo prireditve le takrat, če dobijo pismena vabila. Na taboru bodo govorili sledeči: Brodar Janez, predsednik Kmečke zveze in kmet iz Hrastja pri Kranju in njegova žena; Steblovnik Martin, predsednik Kmečke zbornice in kmet iz Šmartnega ob Paki v Savinjski dolini; Janžekovič Franc, banski svetnik in kmet iz Šterjanec pri Ptujju; Špindler Jožef, svetnik Kmečke zbornice, župan in kmet od Sv. Ane v Slov. gor. Prireditve se bo vršila ob vsakem vremenu, ker je za slučaj slabega vremena na razpolago društvena dvorana. V vsaki župniji naj si udeleženci iz svoje srede določijo nekaj rediteljev, kateri bodo vzdrževali red. Udeležence tabora tudi opozarjamo, da se bo isti dan popoldne vršila v društveni dvorani igra »Kadar se utrga oblak«, drama iz kmečkega življenja. Drama zasluži, da si jo vsak ogleda.

Sv. Peter pri Mariboru. Tukajšnje prosvetno društvo priredi ljudsko igro Revček Andrejček na prostem za farno cerkvijo. Predstave bodo: 5. septembra ob 3. uri popoldne in ob 8. uri zvečer ter 7. septembra ob 8. uri zvečer.

Fantje in dekleta, žene in možje iz valovitih Slovenskih gor, iz žarkih Haloz — vi ponosni Poljanci s širnega Dravskega, Ptujškega polja, pripravite se za prosvetni tabor v Ptujju, ki bo dne 19. septembra 1937!

Sv. Marko niže Ptuja. Na Mali šmaren, dne 8. septembra, bo pri Sv. Marku javni telovadni nastop ptujškega fantovskega okrožja, združen z blagoslovitvijo nove motorne brizgalne gasilске čete Markovci-Nova vas. Spored: Ob 13 zbiranje fantov fantovskih odsekov ptujškega okrožja in tudi od drugod so dobrodošli. Ob 14

PRI LJUDEH, KI ČESTO TRPE NA ZAPEKI, ZARADI ČESAR NASTAJAJO VRENJA V ŽELODCU IN CREVESJU, pospešuje se temeljito čiščenje celotnih prebavnih organov s čiščo naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice zaužite zjutraj na tešč želoдец. Z uporabo

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice se naglo odpravi plast z jezika, ki je nastala zaradi zapeke, ravnotako pa se tudi doseže boljši apetit.

Ogl. reg. S. br.30.474-35.

skupen odhod z godbo v Novo vas, kjer bodo pri kapelci sv. Nikolaja pete litanije, nato blagoslovitev motorne brizgalne z nagovorom. Po blagoslovitvi skupen odhod na telovadišče, kjer se vrši telovadni nastop članov in mladcev fantovskih odsekov s prostimi vajami, z lahko atletiko in z vajami na orodju. Prijatelji naših katoliških telovadcev in naših gasilcev so iskreno vabljeni!

Velika Nedelja. V nedeljo 5. septembra (angelska nedelja) vprizori ob treh popoldne dekliški krožek prosvetnega društva ljubko igro »Madona v gozdu«. Vsi vjudno vabljeni!

Sv. Venčal pri Slov. Bistrici. Prosvetno društvo priredi v nedeljo 5. septembra ob 3. uri popoldne v tukajšnji šoli igro »Prisegam«. Vsi od blizu in daleč iskreno vabljeni!

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. Tukajšnja dekleta, članice Prosvetnega društva in Marijine družbe, vabijo na svojo prireditev. Uprizorijo v nedeljo 5. septembra po večernicah v šoli trodejanko »Prisegam«. Ker je omenjena igra polna resnih in šaljivih prizorov, bodo zadovoljni gotovo vsi, ki nas obiščejo. Torej priarčno vabljeni!

Dekliški tabor za dekanijo Nova cerkev se bo vršil 5. septembra pri Devici Mariji v Vojniku. Spored: Ob 9.15 pred cerkvijo pozdrav škofovega zastopnika; ob 9.30 slavnostna pridiga in sv. maša škofovega zastopnika; po sv. maši zborovanje pri cerkvi, na katerem nastopijo tri dekleta iz Celja, pozdravi deklet iz posameznih župnij, pesem. Tabor je namenjen vsem katoliškim mladencem in ne samo Marijinim družbam! Vse ste povabljeni, pridite v prav obilnem številu!

so je razcvetela baš letos, ne more nihče povedati in provansalski kmetje, ki niso nič manj praznoverni nego drugod, pripisujejo temu seveda nadnaraven pomen. Prepričani so, da bo imelo to za posledico hude dogodke.

Zobje iz stekla

Zdravniki nekega zobozdravniškega zavoda v Manchesteru na Angleskem so izumili umešno zobovje iz stekla. Te zobe izdelujejo iz stisnjene stekla posebne vrste in jih prevlečejo z neko barvo, tako da so popolnoma podobni pravim zobem. Po njihovih izjavah so novi stekleni zobje dosti boljše in trpešnejše od zob iz porcelana ali podobnih snovi.

»Kako pa pridejo tvoje škarje k temu?«

»V cerkvi sem jih pozabila, ko sem oltarni prt prirezovala. Ko sem jih šla zvečer iskat, jih ni bilo nikjer več.«

V tem so pricoklali oni trije biriči in so se rotili, da so vse preobrnil, da pa ničesar več niso našli; tudi, ko bi hišo na glavo postavili, ne bi mogli več kaj najti.

Tedaj se je začel Gašpar s pisarjem pogajati. Govoril mu je in govoril, pa mu je zaman pihal na dušo; nič ni pomagalo: mežnar, ona in Veronika so morali kakor zločinci dol v Kaplo.

* * *

Špela je torej dosegla, kar je želela. Ko sta se z grofovimi jagrom zadnjič pri Hudih pečeh razšla, se je vrnila vsa omočena domov. Reči si je morala, da je konec vsega upanja.

Ali tedaj ji je strast vnovič vzplamtela in zago-rela je huje ko kdaj prej... Ne, Veronika ga ne sme dobiti! Naj velja karkoli, tej ga mora iztrgati; kajti njen je Anza, njen in njen. Še smrti ji ni mar, niti sramotne na morišču ne, da le ta dva razdruži in razdvoji. Če drugače ne pojde, naj pa Anza z njo vred konča, ju bo vsaj rabelj združil...

Potem se je zopet zamislila:

Jagar je rekel, da bo prihodnje dni vrnil, kar

sta v šmarski cerkvi ukradla. Morda bi ga mogla zaslediti in izvohati, kam bo ukradene reči položil; pobrala bi jih in vzela. S temi reči bi znala Veroniki tako zagosti, da bi imela za zmeraj dovolj.

Te misli Špela ni več izpustila. Prihodno noč je pet ur čepela za zidom na šmarskem pokopališču, ker je bila prepričana, da bo jagar položil ukradene reči pred cerkvena vrata. Ko ga pa ni bilo in ves drugi dan na vasi ni bilo kaj čuti, se je spomnila, da je morda jagar Veroniki že vse povedal — saj je bila Veronika nekaj dni sem že spet doma — pa bo vso ropotijo kar k njej zanesel ali pa jo tako kam položil, da jo bo Veronika takoj našla...

Tako je Špela dve noči prežala okoli mežnarje. In res! Drugo noč, ko je lilo kakor iz škafe, da je bilo kar primerno vreme za skrite poti, je res prišel jagar in prinesel v vreči šmarske dragocenosti ter jih položil za mežnarjo. Menil je, da je tu bolj varno kakor na cerkvenem pragu; ponoči nimá tu nihče kaj iskati, mežnarjevi pa bodo zjutraj takoj opazili tujo vrečo in pogledali, kaj je v njej. Nesli bodo reči v župnišče in jih dali gospodu; tako bo vse prav. Najrajši bi bil sam vse skup neseš v župnišče, ali tam so imeli hudega psa; ta bi bil tako lajal, da bi znal kdo nepravilno preji gledat, kaj da je. Zato se je odločil rajši za mežnarjo. Niti v sanjah pa mu ni prišlo na misel, da bi mogel kdo mežnarjeve osumiti, ko bi pri njih našli ukradene reči.

Špeli so se oči kar svetile, ko je iz svojega skri-

Sejmarji! Vzemite s seboj tudi Slomškove svetinjske, ki jih ljudje tako želijo imeti! Lahko jih boste odprodali. Svetinjske se dobijo v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Dekliški tabor pri Sv. Roku. Vzporedno s tabori fantov in mož se vršijo tudi veličastna prosvetna zborovanja naših deklet. Dekleta šmarske dekanije so pohitela zadnje nedelje k Sv. Roku nad šmarjami. Večina deklet se je zbrala v nedeljo zjutraj na kolodvoru, kjer so pozdravile predavateljice iz Celja in so se podale k sv. maši k Sv. Roku. Po službi božji je

bilo pred cerkvijo zborovanje pod vodstvom g. kaplana Veselčca. V imenu šmarskega okrožja je pozdravila dekleta Nežka Anderličeva, za celjsko podzvezo gđna Košičeva. O nalogah dekleta za bodočnost je govorila gospa Marinkova. Po popoldanskih večericeh je bilo predavanje pred cerkvijo in je govorila gđna Slapnikova iz Celja o naši skupnosti. Tabor deklet je pozdravil šmarski župan g. Turk, sladkogorski g. župnik Stakne je podal dekletom nekaj navodil za življenje. Lepi tabor je zaključil tamošnji rojak g. monsignor Vreže, ki je polagal dekletom na srce, naj bodo boriteljice za Kristusova načela in naj ponesejo njegovo ljubezen v svet.

go posestnika v Zibercih. Naj počivajo v miru! Sv. Miklavž pri Ormožu. V starosti 73 let je zadela srčna kap občežnana ter priljubljeno Vrhnjakovo kumo. Rajna je bila dolga leta poštna uradnica pri Sv. Miklavžu in med vojno celo organizatorica. V njeno hišo je prihajal »Slov. gospodar« 40 let. Blaga rajnica je bila velika dobrotnica revežev in skoro vsak dan smo jo videli pri sv. maši in pri sv. obhajilu. Dobri kumi poplačaj Vsemogočni njena številna dobra dela!

Sv. Rupert nad Laškim. Pač res, nobena pratka bi ne mogla povedati, da bo mlada, zdrava in vesela Lojzka Novakova, p. d. Plavčeva iz Bežgovnice 21. avgusta počivala na mrtvaškem odru: saj je imela komaj 23 let, bolezní ni poznala, pač pa delo, trud in napor, kakor ga pozna samo nepokvarjen kmečki človek. A močni prehlad, za katerega se v svoji mladi moči ni zmenila, je postal usodepoln. Iskala je zdravje v celjski bolnišnici; ko je spoznala, da je vsak človeški trud zaman, je s poslednjimi telesnimi močmi hitela nazaj v očetovo hišo umirat. Marijina dekliška družba, v kateri je svojo lepo mladost zgljedno preživela, ji je priredila častno spremstvo, domači pevski zbor je zapel ob hiši žalosti in ob grobu pretresljive žalostinke, družbeni voditelj je rajni spregovoril primerno slovo. Spavaj mirno, dobra Lojzka in prosí pri Bogu za hučo prizadete starše!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Studenci pri Mariboru. 21. avgusta je umrl velespoštovani mož Peter Pavalec. Pred večimi leti se je preselil sem in si kupil hišo. Peter Pavalec je bil zaveden katoliški mož. Pri vseh katoliških kulturnih prireditvah je bil navzoč. Bil je skoraj vsakdanji obiskovalec sv. maše ter je pogosto prejemal sv. obhajilo. Odtod njegova usmiljenost do siromakov in revežev. Več let je bil ud III. reda sv. Frančiška, član tukajšnjega Katoliškega izobraževalnega društva in cerkveni ključar pri cerkvi sv. Jožefa v Studencih. Pogreb je bil 23. avgusta, katerega se je udeležilo veliko občinstva. Gospod Bog naj mu podeli obilno plačilo za njegova dobra dela v nebesih. Naj počiva v miru!

Sv. Anton na Pohorju. Resnici na ljubo sporočamo, da rajnega posestnika Antona Mravljaka niso našli mrtvega v gozdu, pač pa se je v njem ponesrečil tako, da je začel krvaveti in slabeti. Rajniki se je vsedel na gare ter se sam pripeljal domov, kjer so ga spravili domači v postelj. Spregovoril je še par besed, nato se je onesvestil ter izdihnil. Pogreb je pokazal, da je bil Anton Mravljak priljubljen povsod radi svojega mirnega značaja in pripravljenosti pomagati vsakemu. Bil pa je tudi mož velik trpin, a

je svoje križe tiho prenašal. Sedaj se bo odpočil poleg cerkve sv. Antona. Blag mu spomin!

Apače. Pokopali so ob lepi udeležbi pogrebcev na apačkem pokopališču v zadnjih tednih tri gospe: Probat, soprogo cerkvenega ključarja iz Drobincev, ki je umrla 52 let stara; Barbaro Jaušovec, Slovenko iz Apač, in Kampuš, sopro-

Maribor. (Jubilej odlične mariborske obitelji.) Pred dnevi je slavil 30 letnico poroke odlični mariborski meščan g. Franc Hohnjec s svojo ženo Viljemino. G. Hohnjec je v Mariboru in okolici odlična osebnost, priznan mesarski obrtnik, dolgoletni član mariborskega občinskega sveta, bil je celo vrsto let član trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani, član mojstrske izpitne komisije, častni predsednik mesarske zadruga in član številnih korporacij in ustanov v Mariboru. Njegov zakon je srečen in družina Hohnječeva uživa veliko spoštovanje blizu in daleč. V zakonu so se mu rodili trije otroci, dve hčerki in en sin in

reči moramo, da živi g. Hohnjec res srečno družinsko življenje. G. Hohnjec je tudi obhajal spomladni 30 letnico svoje samostojne mesarski obrti. V mladosti je mnogo prepotoval in se izobrazil v svoji stroki tudi v tujini. Rodom je iz obsoletskih krajev ter je velik prijatelj naših vinogradnikov. Kot mlad dečko je zapustil rojstni dom in ko je postal samostojen mojster v Mariboru, je začel prav za prav z nič. Kot poštemu človeku, kateremu je bila vse življenje vestnost in značajnost merilo njegovega delovanja, mu je bila sreča mila in s svojo pridnostjo, varčnostjo in vztrajnostjo si je pripravil v Mariboru lep dom, v katerem živi res življenje srečnega človeka. Njemu in njegovi spoštovani gospej soprogí k 30 letnici njune poroke, njemu posebej pa k 30 letnici obstoja njegove obrti kot

vališča opazovala jagra, kako se je motal okoli mežnarije in kako jadrno se je izgubil v noč. Previdno je ostala še nekoliko časa skrita, potem je šla po vrečo in jo odnesla; v nekem zapuščenem hlevu nad gozdom je počakala jutra.

Ko se je zasvitalo, je pregledala, kar je bilo v vreči. Vsa iznenadena je bila, ko je poleg dragočnosti našla še precej denarja. Pobrala je denar, potrgala zlatnike in drage kamne, ostalo pa je skrila v nastel in šla domov.

Še dopoldne si je namislila, kako bo napravila, da bodo Veroniko osumili, da je ona tatica, ki je šmarsko cerkev okradla. Lezla je za njo, ko je ta šla v Kaplo, in pri macesnih je spustila kmalu za njo kos ukradene zlate verižice na pot, kakor da jo je Veronika izgubila. Podobno je naredila dva dni pozneje na Klemenovem vrhu; tu je pobrala tudi škarje, ki jih je Veronika pozabila.

Ko so se nato začeli marnji, se je Špela zmenila s sodnikovim Lavrincem, z urarjevo Rezo in še z nekaterimi deklinami, ki so vedrile na Fužini, ter jih je nagovorila, da so na vso moč jele te marnje podplhovati.

»Le počakaj, hinavka! Tako ti zagodemo, da te še pes ne povoha več.«

Da imata ona in jagar kaj s tatvino, tega ni zaupala nobeni, še Lavrincu ne. »Izdati se morem le enkrat, besede nazaj vzeti pa nikoli več,« si je mislila in je rajši molčala.

Zmeraj več so vedeli jeziki povedati, zmeraj bolj so jeli kazati na mežnarjeve. Zdaj je Špela šla in je veščidel vse, kar je bilo ukradeno, ponoči skrila v mežnarjevo klet. Čez kak dan, si je dejala, bo že nahujškala kake ponočnjake, da bodo dragocenosti našli.

S svojo preveliko gorečnostjo pa je Gašpar že prej sprožil vso reč. Ko je Špela izvedela, da so mežnarjeve prijeli, je bila vsa iz sebe od hudobnega veselja. Saj se ji je res vse tako posrečilo, da si še mislila ni, da bo tako gladko šlo. Veronika in mežnar z mežnarico so bili v pasti, na njo ali na jagra pa še malo suma ni padlo.

Sicer se je bala, da bi jagar prišel na dan z njeno ruto in z onim, kar si je od cerkvenih dragocenosti še obdržal, ali verovala je, da si več kaj ne bo upal, ker bi drugače samega sebe tudi izdal. Zaradi rute bi se že kako zlagala. Za Veroniko se pa tudi ne bo potegnil; saj toliko ga je že poznala, da kakemu dekletu na ljubo, najsi jo ima še tako rad, ne bo tvegala življenja.

(Dalje sledi)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najbolje v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

Električni krojač

Eden najbolj znanih pariških krojačev si je izmislil, da bi v službo svojih naročnikov postavil najmodernejšo pridobitev elektrotehnike, fotoelektrično stanico. Naročnike postavijo v neko kabino s kariranimi stenami. Te stene predstavljajo torej nekakšna merila. Potem nastavijo pomočniki celo vrsto kovinskih kazalcev, električne svetlobne stanice stopijo v obrat, končno nastavi se še dva fotografska posnetka, enega od strani, drugega od spredaj, in pomerjanju je konec. Edenost te metode je v tem, da krojač potem nima samo potrebnih mer, temveč tudi natančen obris svojega odjemalca.